

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο Γ΄ (Ο ΜΕΓΑΣ)

**(Το πρώτο και καθάριο βήμα του αληθινού
Οικουμενικού πνεύματος – Παγκοσμιοποίησης)**

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ:

**(Αναστοχασμοί, εξομολογήσεις, επιθυμίες και συμβουλές του,
στο κρεβάτι του πόνου, τις τελευταίες ημέρες του,
τον Ιούνιο του 323 π.χ, όπου υπέφερε
από βαριά αρρώστια, με πόνους και υψηλό πυρετό,
από τους οποίους τελικά πέθανε)(*)**

Μεγάλη η νοσταλγία μου στην Πέλλα να γυρίσω
στης μάνας μου την αγκαλιά να πέσω, να δακρύσω,
να της δωρίσω απλόχερα το μάλαμα του κόσμου,
για να το δείχνει και να λέει: Μου το 'φερε ο γιός μου!!!

Θεοί, δρόμο ανοίξτε μου, να ξαναπάω στην Πέλλα.
Δική σας ήταν θέληση κι όχι δική μου τρέλα,
ο κόσμος να κατακτηθεί σε μια δεκαετία
και παντοδύναμη να βγεί η Ελλάς – Μακεδονία!!!
Θέλω, τη γή που φύτεψα να την ξαναπατήσω
κι όσους θριάμβους πέτυχα, σ' αυτήν να τους χαρίσω
σαν αναθήματα τιμής στο Ιερό σας Δίον,
σε όψη κι αγαλλίαση **ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ!!!**

Θέλω, τιμές ατίμητες στον Φίλιππο να δώσω,
Την Ολυμπιάδα μάνα μου θέλω να δικαιώσω
για την στοργή τη μητρική και την ανατροφή μου,
κι όσες μεγάλες αρετές «φόρτωσαν» στην ψυχή μου.

**Τούτη την ώρα που βαριά αρρώστια με χτυπάει
Θα 'θελα τη μητέρα μου να μου σταθεί στο πλάι,
να με φιλάει στο μέτωπο, να μου κρατάει το χέρι,
τον πόνο και τον πυρετό να διώξει και να φέρει
του Δία ευχές ανάρρωσης, όπως εκείνη ξέρει...
Ένα απαλό, βελούδινο, της μάνας μου ένα χάδι
επιθυμώ, σαν βάλσαμο, να νιώθω κάθε βράδυ
τούτες τις τραγικές στιγμές στου πόνου το κρεβάτι
όπως, σαν με μεγάλωνε, της Πέλλας το παλάτι!!!**

**Μα, μόνο με παραίσθηση στου πυρετού τη ζάλη
μάταια σπεύδω να τη βρώ, να τηνε φέρω πάλι
δίπλα μου τούτες τις στιγμές, στην πυρωμένη κλίνη,
με της στοργής της την πνοή τον πόνο ν' απαλύνει,
να μ' αγκαλιάσουν τρυφερά τα μητρικά της χέρια
ΚΑΙ, γιατρικά Θεόσταλτα, να φέρει από τ' αστέρια!!!**

Με σας, πιστοί υπασπιστές και στρατηγοί γενναίοι,
δοξαστικά εκπληρώσαμε τα ιερά μας χρέη:
Να σβήσουμε οριστικά μια αυτοκρατορία
και άλλη να ιδρύσουμε στην γή την ιστορία.

Αν με καλέσουν οι Θεοί, κρατήστε αυτή την προίκα.
Το δαχτυλίδι μου αυτό, το δίνω στον Περδίκκα,
με σωφροσύνη, έντιμα και με δικαιοσύνη
μαζί σας, αδιαίρετα, να πράττει και να κρίνει.

Δείτε τον όρκο που έδωσα την τραγική ημέρα
που ο δολοφόνος σκότωσε τον ένδοξο πατέρα:
«Ω! Σεις, Ολύμπιοι Θεοί, ομνύω στ' όνομά σας
τώρα που παίρνω την ισχύ, μπροστά στα όμματά σας:
Να συνεχίσω ένδοξα το έργο του πατρός μου
και να εκπληρώσω όνειρα της λατρευτής μητρός μου.
Με των γονιών μου την ευχή και την δική ΣΑΣ χάρη,
στην άκρη π' ανατέλλουνε ο Ήλιος, το Φεγγάρι,
να φτάσω, επικεφαλής Ελλήνων – Μακεδόνων,
εκεί που ο Θεός Διόνυσος έχει πατήσει μόνον!!!»

Τότε, το στέμμα μού έδωσε, ο στρατός των Μακεδόνων
και με κηρύξαν Βασιλιά, νέο, είκοσι χρόνων.
Ο Άρης κι ο Απόλλωνας έγιναν οδηγοί μου
σε κείνη την πρωτόγνωρη, στον κόσμο, αποστολή μου...
Κι ο Δίας με προστάτευε, προς χάριν της μητρός μου
και μού έδειχνε πώς να γινώ, ο Βασιλιάς του κόσμου!!!

Μπήκα μπροστά, επικεφαλής Ελλάδας ενωμένης
σ' ένα στρατό αήττητο ΚΑΙ, προς της ειμαρμένης
τις δαιδαλώδεις ατραπούς, εχάραξα πορεία,
να εξαλείψω απειλή της χώρας, αιωνία...
Άφησα τον Αντίπατρο Κύριο στην Ελλάδα,
να ηγεμονεύει συνετά, δίπλα στην Ολυμπιάδα,
μάνα μου και Βασίλισσα, μεγάλη μου λατρεία,
ΚΑΙ, την ευχή της «φυλαχτό» πήρα στην εκστρατεία!!!

Δεν βρέθηκε αντίπαλος για να μου βάλλει εμπόδιο,
γιατί οι Ολύμπιοι μού έδωσαν το Θείο κατευόδιο
και οι γονείς με φόρτωσαν με υπερούσια δώρα
του Άρη και τ' Απόλλωνα, πριν φύγω από τη χώρα!
Για δέκα χρόνια συναπτά, νικούσα, κατακτούσα
Ελλάδα και Πολιτισμό στον κόσμο εγκαθιστούσα!!!

Τώρα, που επικρατεί παντού, πολέμου «νηνεμία»,
ΟΛΕΣ οι κατακτήσεις μου θέλω να γίνουν «ΜΙΑ
ΠΑΤΡΙΔΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ», με ΕΙΡΗΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
μ' αδελφωμένους τους λαούς της αυτοκρατορίας
ΚΑΙ, μ' όρκο που edώσαμε στην πόλη Ασσυρίας (Ωπις)(**)
πατρίδα ΌΛΩΝ θά 'ναι μιά, ΌΛΗ η Οικουμένη,
να μην υπάρχουνε εχθροί, να μην υπάρχουν ξένοι...
Όλοι παιδιά ίδιου Θεού οι άνθρωποι στη Γή μας
νά 'χουμε Θείο κόσμημα ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗ ΜΑΣ!!!

Κόσμε μου, Γη και Ουρανέ, στέκομαι ανάμεσά σας

για να κρατώ τ' άσβεστο φως, της χώρας μου, μπροστά σας:
με τον δεξαεξάκτινο ΚΑΙ Απολλώνιο Ήλιο,
να δίνει φως και ζεστασιά ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟ,
κι ο Άρης, κάπου στη γωνιά, πάντα άνεργος να μένει
έξω από τα ειρηνικά έργα στην οικουμένη!!!
Βγείτε σοφοί του μέλλοντος, σιμώστε Κυβερνήτες
να δείτε του ανθρωπισμού τους Θεούς καταλύτες
που λάμπουν στην πατρίδα μου πέντε χιλιάδες χρόνια...
Υψώστε τους στον ουρανό από τα καταχθόνια
να διαπιστώστε καθαρά, πόσο λαμπροί απομένουν
ΚΑΙ... Πώς, από το πνεύμα σας, να τιμηθούν προσμένουν!!!
Η Γη, μόνον πολιτισμούς φιλοξενεί αιώνια,
τέκνα σοφίας και τεχνών, που, ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ
τα φρόντισαν, τα τάισαν με τ' άχραντό τους γάλα
να μένουν στο διηνεκές ΑΦΘΑΡΤΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ!!!

ΤΕΛΟΣ

.....
(*). Το παρόν, αποτελεί ποιητική διασκευή τμήματος, ως προοιμίου, του έργου μου: (Τραγωδία) με θέμα « ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΞΑΔΡΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ (ΜΥΡΤΑΛΗΣ)» ΚΑΙ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ (Σε ποιητική παρουσίαση), που εκδόθηκε από την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών (ΕΜΣ) το 2022.

(**). Στο συμπόσιο, στην πόλη «Ωπις» της Ασσυρίας, το 334 π.Χ, στους προσκεκλημένους αξιωματούχους ΌΛΩΝ των φυλών, ο Μεγαλέξανδρος απήγγειλε τον γνωστό ΌΡΚΟ της Οικουμενικότητας, τονίζοντάς τους: «Θεωρήστε την ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΑΣ, με κοινούς νόμους...»

Αθήνα, Μάρτιος 2026

Δημήτριος Παν. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/ Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Ηλεκτρον. Μηχανικός. MSci in Op. Res. from Cranfield Univ. (England)
©. 2026, Δημήτριος Τόρβας